Ч. 20. Второк 27 січня (9 лютого) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Делеґациї. — Справа ческо-німецкої угоди. — Росия а Японія. — Криза в Сербії).

Мадярскі обструкціоністи зачинають вже й в Делеґациях робити всілякі трудности. В комісиї для военної маринарки угорскої Делеґациї зажадав дел. Вереш відроченя нарад над буджетом маринарки, доки міністер війни не представить свого становища в справі войсковій; бесідник жадав також вияснення, чи в будучности намірене єсть збільшене фльоти. Дел. Околїчаний підпер се жадане. Комісия по довшій дискусиї ухвалила не відкладати нарад а тоді делеґати Кубіній і ґр. Вільчек заявили, що в виду того не возьмуть участи в дальшій специяльній дебаті. Забирав голос також заступник команданта маринарки і остаточно буджет ухвалено.

Про необовязуючі до нічого переговори, які ведуть ся межи правительством а Чехами в справі усунення ческої обструкциї, довідує ся „Alldeutsche Korr.“ що слідує: Переговори, о ході котрих пос. Жачек здавав звіт на засіданю парляментарної комісиї молодоческого клюбу, не минули зовсім безуспішно. З ческої сторони ставлено яко головні жаданя на перше місце заведене ческого язика яко урядового в справах внутрішних і основанє ческого університету на Мораві. В послідних часах прийшло до того ще яко третє жаданє підвисшене помочи державної для тих ческих округів, що потерпіли від нещасть елементарних. Що-до жаданя в справі заведеня ческого внутрішного язика урядового і що-до помочи для потерпівших, то правительство заявило ся готовим згодити ся на то, але що до основаня ческого університету на Мораві то зажадали, щоби сю справу поки що відложити на пізнійше. Позаяк заведенє внутрішного ческого язика урядового в дорозі розпорядженя — каже згадана ґазета дальше — стрітило би опір Німців, то єсть намір сповнити сє бажане в той спосіб, щоби можна обминути Німців. Президент міністрів яко управитель міністерства справедливости має по просту наказати президентам висших судів краєвих в Празї і Берні, щоби они в тих повітах, в котрих німецке населене виносить менше як 20 процент, уживали також і у внутрішній службі ческої мови та ставили єї на рівні з німецкою. Рівночасно обіцяло ся правительство, що дасть потерпівшим достаточну поміч, але до того потребує призволеня такого парляменту, котрий би був здібний до праці, а крім того обовязало ся ще спонукати Німців в ческім соймі до того, щоби они в справі запомог для потерпівших не робили обструкциї.

Положенє на далекім Всходї дійшло вже до того, що сталось би хиба щось надзвичайного, як би вже тепер не прийшло до війни між Росиєю а Японією. Вчера около 2 год. пополудни наспіла з Петербурга вельми сензацийна вість о зірваню дипломатичних відносин межи Росиєю а Японією. Дотична депеша з Петербурга з датою 7 с. м. звучить:

„Правітельств. Вѣстнік“ оголосив слідуючу циркулярну депешу, вислану вже 6 лютого міністром справ заграничних Лямсдорфом до представителів Росиї за границею: Японьский посол вручив з припорученя свого правительства царскому урядови ноту, в котрій подає до відомости, що Японія рішила ся здержати від дальших переговорів і відкликати з Петербурга японьского посла з персоналом посольства. Внаслідок того приказав цар, щоби російский посол в Токіо з цілим персоналом посольства виїхав безпроволочно зі столиці Японії То поступованє токійского правительства, котре навіть не заждало доки наспіє вислана сими днями нота царского правительства, звалює на Японію цілу одвічальність за наслідки, які можуть настати внаслідок зірваня дипломатичних відносин межи обома правительствами.

---

6)

ОБРАЗКИ З ДАЛЕКОГО ВСХОДУ.

(Після Руд. Цабеля, Гессе-Вартеґґа і др. зладив К. Вербин.)

(Дальше).

Що до характеру Корейців то погляди суть поділені. Більша часть подорожних, що мали нагоду пізнати Корейців близше і лїпше, хвалить їх отвертість в поступованю, їх щирість і рідку у иньших народів вірність в дружбі. Люди з низшого стану суть загально статочної і спокійної вдачі та бувають чесні і вірні, але з другої сторони иноді й дуже люті і завзяті; в своїй ненависти до чужинців перевисшають ще Хінців, але з другої сторони, коли видять, що чужинець для них справді прихильний і щирий, то слухають єго як діти і мають велике довірє до него. Та й висші урядники суть в обходї з чужинцями чемні і ввічливі, але у них вже не видко тої отвертости, яка пробиває ся на кождім кроці у простих людий.

Корейці жиють не звичайно умірно. Звичайним їх напитком то рід горівки з рижу, але они ще не запивають ся, бо европейскої горівки майже ще не знають. Що до сухої поживи, то кажуть, що жолудок Корейця може єї змістити в собі далеко більше як Хінці або Японції; однакож через чотирнайцять днів по похороні короля не вільно їсти мяса. В противности до своїх сусідів Хінців їдять Корейці не патичками, але ложками вистругаными з дерева, хоч в декотрих сторонах уживають і патичків до набираня мяса подібно як у нас вилок.

Житє родинне у Корейців єсть дуже розвинене і тісно звязане з цілим народним житєм. Як батько родини має у себе дома найвисшу і безвзглядну власть, так найвисшу і безвзглядну власть в місті має мандарин, в провинциї намістник цісаря, а в краю сам цісар, котрий уважає ся батьком цілого народу і яко такий кладе собі за обовязок дбати про свій нарід не спускаючись на самих урядників. Цивільне правлїнє передає він своїм намістникам і мандаринам а справи військові ґенералам, котрі однакож подібно як і в Хінї стоять під цивільною властию. Мандарини низшого степеня носять нагрудники з двома лебедями а урядники військові нагрудники з двома тиграми. Міністри убирають ся в чорні або червоні одежі з подібними відзнаками як мандарини. Цісар і цісарева носять червону одежу а цісар має ще на грудех і на плечах та на обох раменах вишитого змия або відзнаку своєї власти.

Але найважнїйшою характеристикою Корейців — а в тім годять ся описи всіх подорожних — єсть їх незвичайна лїнивість, котру треба уважати за найважнїйшу причину упадку народу та єго зависимости від хіньскої держави через кількасот літ. Виїмку творять хиба може лиш самі женщини, котрі мусять не лиш живити мужчин, але й лагодити дл їх одежу. Тота незвичайна лїнивість то найбільша характеристика висших станів в Корея Корейский достойник не хоче навіть сам ходити. Коли такому достойникови прийде ся де іти по сходах, то єго веде двох слуг; один держить єго а другий підносить єму ноги і ставить на ступені, щоби він, борони Боже, не змучив ся, підносячи сам ноги. Коли прийде там, де хотїв, то слуги поправляють на нїм одежу і саджають єго та витягають єму ноги так, як єму найвигіднїйше сидїти, подають люльку на довгім цибусї і всажають в рот, при чім він хиба лиш тілько потрудить ся, що отворить губи Без люльки Кореєць не може обійти ся. Чим довший у неї цибух, тим більший достойник єї властитель. Курити люльку на довгім цибусї належить до доброго тону.

Віра Корейців то мішанина всего, але в головних своїх моральних основах она така сама як і в Хінї — наука Конфуция, оперта на щирій, безкористовній любови, котра каже: „Дїти повинні в домі своїх родителїв плекати щиру любов і як братя вибачати всїм людям. Они повинні уважати на свої дїла і бути отвертими і щирими в своїх словах і дїлах супротив кождого. Коли то все добре сповнять, то лишає ся їм ще досить часу украшати свого духа та вивчувати ся всілякої роботи. Правдивий чоловік не повинен нїколи прогрішити ся проти обовязків людскости і треба, щоби піддавав ся їм навіть в найповажнїйших і найтемнїйших хвилях свого житя. Ваша наука

Наслідки сего зірваня дипльоматичних відносин межи обома державами неповинні би дати довго на себе чекати і коли в послідній хвили не стане ся щось несподіваного. На всякий случай можна скорше сподівати ся, що тепер заговорять пушки, бо як Японія так і Росия стоять уперто при своїм і дальші переговори не довели до нічого. Тепер ще лиш питане, чиї шанси війни ліпші? На се, розумів ся, трудно дати відповідь; але коли зважити всі відносини, то можна би сказати, що они для обох держав однакові і змінились би хиба тоді, коли би одній або другій стороні станули до помочи які вніші держави. Кажуть — і то певна річ, що за Японією стоїть Анґлія і Сполучені Держави північної Америки, але чинно они не виступлять. Росия має безперечно опір не лиш у Франциї але й в тридержавнім союзі, іменно же в Австриї і Німеччині, але й сї держави не виступлять чинно, отже в евентуальній війні будуть рішати о своїй судьбі лиш сама Росия і сама Японія.

Сербский король Петро все ще не може знайти собі президента міністрів і людий, котрі хотїли би обняти спадщину по Ґруїчу, а сам Ґруїч не хоче вертати. Показує ся тепер, що безпосередною причиною уступленя Ґруїча було жадане росийского посла Муравєва, щоби давні заговірники були усунені з двірскої службы і окруженя короля аж до часу, коли має ся відбути двірский баль. Отже до всїляких парляментарних трудностий прийшла ще й ся і Ґруїч подав ся до димісиї, не подаючи виразно причини. Тепер веде ся борба, але не о основи полїтики лиш о особи: хто має стати міністром. Серед сеї борби стоїть король безрадно і здаєсь, що не позістане єму иншої ради, як лиш покликати Пасича і розвязати скупштину.

Новинки.

Львів дня 8-го лютого 1904.

— **Краєва Рада шкільна** зорґанізувала 1-кл. школу в Кривчи, турчаньского округа і в Полянці, коросняньского округа; — перемінила: 6-кл. жіночу школу в Стрию на 3-кл. виділову з 4-кл. народною; 1-кл. на 2-кл. школи: в Черлянах, городецкого округа, в Саджавці, надвірняньского окр., в Цїняві і Камінцї вел., коломийского окр., в Тарнівци, ясліского округа і в Тростянци, бережаньского округа. — Посади руско-кат. катехитів заведено: в 5-кл. муж. школї в Ходорові і в 4-кл. муж. школї в Рожнїтові. — Кр. Рада шкільна приняла до спису книжок, дозволених до ужитку в жіночих лїцеях і инших середних школах з рускою викладною мовою п. з. „Ал. Стефан: Учебник француской мови, I. На основі нїмецкого виданя за дозволом автора зладив др. В. Щурат. В Перемишли 1903“.

— **Земля на продаж.** Адвокат др. Натан Левенштайн (Львів, ул. 3 мая 11) оголошує, що яко завідатель конкурсової маси б. п. Сев. бар. Брунїцкого продає в дорозї оферт добра: Залїщики місто і старі. Жиравка, Добровляни, Бедриківці, Филипче, Ганчарова Гора і Звиняче; — разом до 5.120 моргів разом зі всїма господарскими і мешкальними будинками. Вадия 100.000 К. Оферти отвирає ся дня 8 марця с. р. Купуючий має приняти на себе довг 2 міліони кор. в Банку гіпотечнім.

— **Конкурс** розписав виділ повітової ради в Дрогобичи на посаду окружного лїкаря в Меденичах з платнею 1200 К і додатком на поїздки 630 К річно. До того округа належить 20 громад з населенєм 24.477 осіб. Подання вносити можна до 15 марця с. р.

— **Курс для анальфабетів** отворено з початком грудня м. р. в Вербівци ко о Городенки заходом місцевого пароха. Науки уділяє п. Букатович, управитель школи зі сусїдного села Сороки.

— **Німецкий цісар Вільгельм** виїздить за яких 10 днїв в подорож на Середземне море на своїм яхтї „Гогенцолерн“. Подорож буде тревати до 40 днїв. Цїсар запросив до товариства директора поліциї з Кільониї.

— **Смерть троїх дітий.** Із Скалату доносять: Міщанка Богдановичева вийшла з дому на годину і замкнула в хатї троє дїтий (5- і 3-лїтні і 9-місячну в колисцї). Коли повернула домів, всї троє дїтий лежали мертві на земли, а хата була повну диму. Дим взяв ся з клоча, яке стояло за печию і запалило ся.

— **Нещастна пригода.** Онодї в полудне машиніст зелїзничий Кароль Сгиранка пересуваючи вози на зелїзничій стациї в Перемишли, переїхав переходячого півперек шин робітника Мартина Максима. Колеса машини відтяли нещастному лїву руку коло рамени, а крім того зломили єму праву ногу. Максим перевезений до шпиталя, вскорі там помер.

— **Експльозия в каварни.** Тамтого вторка навістило страшне нещасте гостий каварнї de France в Rognonos. Жінка властителя каварнї пішла із запаленою сьвічкою до ацителенового приладу, який функционував не зовсїм добре. Наслїдком сеї неуваги був страшний вибух, який висадив у воздух цїлу каварню з її мешканцями. При сьвітлї смолоскипів добувано з трудом нещасних із під звалищ. Наперед найдено властителя каварнї, его жінку і вісїмнайцятилїтну доньку. До пятницї видобуто 7 трупів і 17 ранених. Декотрі так дуже поранені, що мабуть не видужають. Чи під звалищами нема ще більше убитих — ще рішучо не провірено.

— **Де найбільше золота?** На конґресї американьских банкирів, що відбув ся недавно в Сан Франціско, предложив директор вашинґтоньскої дирекциї менницї Роберт цікаві поясненя на питане: в яких державах є найбільше золота? Після звіту п. Роберта в Европі нагромаджена переважна часть монетарного золота, хоч она сама продукує дуже мало золота. Засоби золота европейских держав були в минулім роцї ось такі: Франция мала золота 947 міліонів долярів, Німеччина 763, Росия 746, Анґлія 528, Австро-Угорщина 283, Італія 101, Іспанія 79, Швайцария 30, Бельгія $19\frac{1}{2}$, Голяндия $18\frac{1}{2}$, Данія $15\frac{1}{2}$, Швеция 17, Румунія $9\frac{1}{2}$, Норвегія 8, Портуґалія 5, Сербія 1·4, Болгария 1·4, Греция $\frac{1}{2}$ міліона долярів. Загалом вартість монетарного золота европейских держав виносила 3176 міліонів долярів, а в Сполучених Державах 1.277,382.651 долярів. З того виходить, що Сполучені Держави мають далеко більше золота, як котра з европейских держав, але за те Европа, взята яко цїлість, має его півтора разів більше.

нехай буде в тім, щоби мати серце праведного і любити ближнього як себе самого. Нехай вам буде досить того, щоби поживити ся жменею рижу, напити ся чистої води і спочити, підложивши руку під голову. Богач і учений то такі як тота хмара, що не має місця для себе, бо вітер її гонить і розриває“. — Як видимо, то така наука, котрій і у нас ніхто не сьмів би спротивити ся. Образований Кореєць держить ся її вірно, гордить ся нею і старає ся після неї поступати, але темні маси народу не знають майже нічого о тій науцї і вірять по свому.

Найбільше розширена у Корейців віра у вандрівку душі, в пекло і чорта а відтак в сонце і звьвзди. Попри то у всїх верствах народу єсть велика забобонність. Найрозумнїйший Кореєць вірить бодай в тоту казку, що на острові Цієї Ціон (Квельпарт) зродило ся з матери землї троє мужчин, котрі побрали ся з трома жінками, що приплили до них на сьвятім кораблі і що від тих перших людий розмножились другі, з котрих утворив ся весь нарід на Кореї. Вірять також в якийсь камінь з божою написею, котрий здержує море; коли би хтось той камінь відсунув від берега Кореї, то море залило би цїлий край. Инша повірка каже, що мішанина тигрового мяса з потовченою мідию надає чоловікови сили слона. На щастє заказує правительство окремим законом уживати тої страви, хоч лиш по тій мудрій причинї, що люди так сильні як слони, могли би статись небезпечними державі.

Замітне ще й то, що у Корейців стрічають ся подібні повірки і забобони, як і в многих сторонах у нас в Европі. Розбите зеркало значить нещастє, а гнїздо ластівки під стріхою означає щастє. Коли хтось вечером побачить паука, то се значить для него, що якийсь приятель прийде в гостину. Коли сорока скрегоче зрана перед хатою, то се дає надію на якусь добру вість. Коли в хатї піде лоскіт від того, що якась деревляна знадоба пукне, або коли ніж впаде на землю острим кінцем проти когось, то се єсть зловіщий знак. Але кінця ножа після віровання Корейців навіть сам чорт боїть ся. Длятого коли в хатї лежить мерлець, то всї ножі розкладають острими кінцями до надворку, щоби чорта відстрашати.

Деякі зьвірята мають у Корейців особлившу ласку. Ворона, наймудрійшого із птиць, шанують дуже задля его мудрости, а лебедя за для его лагідности і любови до своїх молоденьких. Гуска уважає ся образом любови і супружої вірности. В північних сторонах Кореї вивчують медведів робити всїляку пожиточну роботу. Пес не має в Кореї великого значіня, але зате печеня з песього мяса уважає ся за великий присмак.

Вихованє молодежи відбуває ся подібно як і в Хінї. Дїти мають віддавати родителям як найбільшу честь. Коли син говорить до батька або матери, то стає на колїна. Хоч би він був вже й в лїтах, то все ще єсть его обовязком заводити батька або матір до хати, постелити постіль і взагалї робити їм всяку прислугу. Наука зачинає ся вже від 6 року і тревае звичайно до 22 або 24. Хлопцї ходять на науку до якогось учителя а дома учать ся під доглядом батька.

Вихованє женщин єсть дуже просте; їх учать головно того, щоби уміли мужчинам сподобати ся та були їм преданні. Від них вимагають непорочности, делїкатности і „пахучого“ духа. „Жінка то цьвітка“ — кажуть в Кореї. Жінка длятого вбирає ся, перфумує ся, полоче собі по кільканайцять разів на день рот і чистить зуби мішаниною мошуса з хіньским тушом, від чого зуби набирають синої краски — в очах Корейця найбільша краса. В 7 роцї відлучають дївчата від хлопцїв і від тої пори живуть они лиш між женщинами, аж доки не віддадуть ся. Коли же дївчина віддасть ся, то майже нїколи не видить иншого мужчини як лиш свого чоловіка. Але так буває лиш у висших станах; женщини низших станів мусять тяжко працювати і не мають часу строїти ся.

Родителї самі старають ся і дбають о то, щоби їх дїти побрали ся, а будучі супруги не знають о тім нїчого більше як хиба лиш то, що вже назначений день весїля. Одружене уважає ся в Кореї за подію найбільшої ваги і значіня, за рід обовязку і каждий мужчина мусить оженити ся та ще до того й за молоду. Задачею родителїв єсть вишукати для свого сина добру й миленьку дївчину, бо то й цїле її віно, яке она вносить свому чоловікови; такого віна, як у нас, в Кореї не дають і навіть не знають. Многоженьство єсть в Кореї законом дозволене, але дуже рідко хто має більше як одну жінку. Торжество вінчаня відбуває ся в домі молодої і то перед вівтарем застеленим червоним сукном, на котрім межи двома сьвічками намальована гуска — образ супружої вірности. Супруги, котрі по найбільшій части перший раз тут видять ся, подають собі взаїмно чарку вина і тим зазначують, що від тепер належать до себе аж до смерти. Яко грамоту вінчаня подають їм звиток паперу звязаний ниткою, до котрої на однім кінци привязаний гачок, зачіплений в папір. Се має значити, що молода пара належить від тепер до себе так, як той гачок і нитка. Додати ще потреба, що гачок, уживаний при сїй церемонії, єсть такий, як той, що его уживають до удок. По вінчаню переносить ся молода жінка до дому родителїв свого мужа. По смерти мужа не вільно їй другий раз віддати ся.

Причини японьско-росийского спору.

Зірване дипльоматичних відносин межи Росиєю а Японією, о чім доносимо нинї на

Золото у всїх инших краях земскої кулї. се є в Австралії, полудневій Америцї, Індиях, Японії і Африцї цїнить ся заледви на 479 міліонів долярів.

— **Учительска семинария в Бучачи.** На просьбу громади міста Бучача о заснованє в тім місті женьскої учительскої семинариї, відповіла країва Рада шкільна, що основанє женьскої семинариї було би получене з великими перепонами. За те основанє мужескої семинариї не представляло би таких перепон, бо правительство відносить ся прихильно до справи творення мужеских учительских семинарий у всхідній Галичинї. Супротив сего репрезентация Бучача постановила внести просьбу о заснованє мужескої семинариї, що тим лекше дасть ся перевести, бо можна єї помістити в василиянськім будинку, де передше находила ся народна школа і ґімназия.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 8 лютого. Від вчера заборонено в австрийских урядах телеґрафічних висилати шифровані депеші до Японії.

Петербург 8 лютого. Японьский посол виїзджає до Берлина а анґлїйский амбасадор обнимає оборону інтересів японьских горожан.

Льондон 8 лютого. Цїлий правильний рух кораблїв межи Японією а Кореєю вдержано.

Харбін 8 лютого. Секретар японьского конзуляту в Владивостока занепокоїв Японцїв мешкаючих вздовж зелїзницї так, що они як найскорше продають своє майно, ховають товари і втїкають до Японії.

Ню-Йорк 8 лютого. На тутешнїй біржи спали цїнні папери дуже значно по причинї наспівшої вісти о вибуху війни між Росиєю а Японією.

Льондон 8 лютого. Тутешна праса доказує, що нема надії удержаня мира. Японія має з початком сего тиждня вручити ультіматум а в коротнім часї опісля виповість війну. Японьска фльота має плисти в сторону як Порт-Артур, щоби спонукати росийску фльоту до борби.

Константинополь 8 лютого. Межи двома альбаньскими громадами Долиново і Сезлї прийшло до спорів а з того до збройної бійки, в котрій згинуло 10 людий а 8 єсть поранених.

Ст. Франціско 8 лютого. Консулят японьский потверджує чутку о покликаню Японьцїв мешкаючих за границею. Вже в середу мають они вертати домів. Вість тота зробила на Японцях велике враженє.

НАДІСЛАНЕ.

— **Важне для катехитів і народних учителїв.** Дуже потрібний і хосенний при науцї релїґії в народних школах є „Практичний провідник для катехитів," одобрений Митр. Ординарятом і Радою шкільною краєвою. В трьох частях того провідника є виложений практично предмет релїґії для шістьох степенів науки а евентуально для чотирох кляс. Хто учить релїґії в народних школах або і приватно, повинен мати ту книжку. Набути можна в книгарни Шевченка і Ставропигійскій по цїнї 4 К 80 с. за всї три части. Для народних учителїв є знижена цїна на 3 К, але лиш у о. Евгения Гузара ул. Кампіяна 15, у Львові.

іншім місці, зробило можливість росийско-японьскої війни так близькою, що поперед всего мусимо розповісти про ті причини, які довели до спору межи Росиєю і Японією, а відтак і виказати, які суть відносини межи Японією, Кореєю і Хіною, бо те все при вибуху війни буде відгравати важну ролю і потрібне конче для зрозуміня дальших подій.

Причини японьско-росийского спору лежать глубше, як би то на перший погляд здавало ся. То не розходить ся лиш о саму Корею або Манджурию. Як би лиш о то розходило ся, то поправдї Японія не мала би навіть права мішати ся до поступованя Росиї супротив сих країв, бо прецї они до неї не належать. Та й самі материяльні інтереси Японії в сих краях не грають так великої ролї, щоби їх не можна полагодити в мирній дорозї і треба аж задля того вести війну. То розходить ся о питанє, хто має верховодити на далекім Всходї, чи Росия чи Японія, а се іменно єсть для Японії питанєм єї великодержавного житя.

В переговорах, які доси вели ся в Петербурзї і Токіо, Росия предкладала і готова була згодити ся на то, щоби полуднева Корея осталась ся під впливом Японії, але жадала за то, щоби єї фактична власть в Манджуриї була признана і щоби полоса, мабуть аж на 50 миль від границї широка, відділяла Корею від Манджуриї а то віби длятого, щоби уникнути всяких пограничних спорів. На то не хотїла Японія пристати. Росия обовязала ся була до 8 жовтня 1903 р. уступити ся з Манджуриї, тимчасом їй то анї при думцї не було і она старала ся ще лиш більше укріпити свою власть не лиш в Манджуриї, але й свій вплив в Кореї та взагалї на цїлім далекім Всходї. Японія мусїла дивити ся на то, як Росия від многих лїт єї коштом поширяє свій вплив у всхідній Азиї що-раз більше, а се викликало остаточно обаву Японії о своє єствованє.

Японія вже від многих лїт була заедно змушена робити уступки Росиї. Коли Росия зміркувала значінє острова Сахалїну для себе, змусила в 1875 р. японьске правительство заміняти той остров за меншої вартости острови Курилї. Коли опісля росийскому посольству в Токіо удало ся по великих заходах набути кусень землї і побудувати там величаву церков, величавійшу як навіть сама цїсарска палата, се Японцям знов не сподобало ся і укріпляло в них той погляд, що Росия хоче конче запанувати навіть над самою Японією. Се викликало було вже тодї таке невдоволенє в японьскім народї, що коли в 1891 р. теперішний цар а тодїшний наслїдник престола поступив був підчас своєї подорожі на далекий Всхід також до Японії, японьскі ґазети стали доказувати, що він приїхав лиш длятого, щоби оглянути край а опісля єго забрати. Тим викликали були они таке невдоволенє в краю, що якийсь японьский полїциян висланий до удержуваня порядку в глубинї краю підчас подорожи тодїшного царевича, сам постановив був царевича убити і кинув ся на него з шаблею в руцї та зранив так, що цар ще до нинї має на собі слїди тої рани.

То минуло ся і забуло ся. Прийшла хіньско-японьска війна. Японія побідила і мала право використати ту побіду. Держави европейскі не допустили до того, а проводила в тім Росия, котрій віби то ходило тодї о удержанє мира. Ба, опісля набула Росия Порт-Артур та зробила з него кріпость першого степеня, а відтак взяла ся будувати зелїзницю через Манджурию, що ще більше укріпило Японію в тім переконаню, що Росиї розходить ся лиш о то, щоби она могла розширити своє панованє на далекім Всходї.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-европ. часу.

посп. відходить	особ. відходить	Зі Львова
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольского лиш від 1/5 до 30/9
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова. Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що недїлї)

посп. приходить	особ. приходить	До Львова
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова. Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия. Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5 55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5 40	„ Черновець, Жидачева
		Ніч
	10 —	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Коломиї
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).